

Zondag 23 juni stond ik vanaf 13:00 bij de hoofdstrandopgang van Egmond aan Zee. Aan weerszijden bevindt zich daar een Strandpaviljoen.

Mijn Rode ligfiets stond er in de Egmondse strandopgang tegen de noordelijke houten doorgangswand. En er boven hing EEN LEEFBARE AARDE VOOR ALLE KLEINKINDEREN. Ikzelf hield me daar ook op, gehuld in een cape met daarop FOSSIL POWER FOOLISH POWER, POWER in stoplichtRood. (Ligfietsste ik in 1999! mee naar een WHO conferentie in Londen om daar het 'Charter on Transport, Environment and Health' kracht bij te zetten o.a. op het punt van stoppen met fossiele subsidies.)

13:00 was ik met ligfiets en al geïnstalleerd. Het spandoekje bewoog wat mee met de wind en de zon scheen volop. Toch trok de strandstand vrijwel geen aandacht. En als er al iemand even stil bleef staan, bijvoorbeeld om de GvhK flyer van de Dag van de Urgentie van een jaar geleden te lezen, ontstond er geen oploopje. Ook de eerste Rood uitgedoste Climate Chain (CC)-gangers lieten zich niet van hun focus brengen, tenzij ik gecaped met 'Fossil Power Foolish Power op hen af stapte. Zoals op GvhK hoofdrolspeler van 'Zon en Wind zijn van ons' Jaap 't Hooft. Ik kende hem nog uit zijn Kleine Aarde tijd toen hij daar de bolwoning bewoonde. Ook op GvhK locale groepen coördinator Jan Olijve stapte ik af. We waren het er over eens dat het de kunst is om aansluiting te zoeken bij de tegenbeweging en zo polariseren te voorkomen. (En we deden zaken over het beheer van het Regionale adressenbestand.) Een bekende Heiloo Energie'ster kwam Roder dan Rood voorbij. En ook Peter Boers van Justice and Peace/Heiloo Energie/Klimaat Alarm Heiloo liep Rood het strand op.

Maar verder werd duidelijk dat de bedoeling van een gesloten Rode keten langs de hele kust niet zou lukken. Was dat onnozelheid, want uitgaan van de opkomst bij de laatste Klimaatmars in Amsterdam was toch onvoldoende? Of was het een soort Chain-marketing, waar de STER-spotjes op de radio naar rieken? Hoe dan ook, er was genoeg Rood voor een Chain-statement op het strand.

Wat de vele overige strandgangers heel erg duidelijk maakten was, dat ze geen enkele boodschap aan de ligfietsstand hadden. Ze liepen er gewoon aan voorbij. En bovendien showden ze een ander net zo urgent biobased energieprobleem. Hun schaarse strandkledij verraadde ziekelijk veel overgewicht. De vetzucht epidemie etaleerde zich zo op de strandopgang ten voeten uit. (Business voor de Zorgindustrie die juist zou moeten krimpen i.p.v. groeien.)

13:45 ondertussen was er op het strand een rommeltje Rood en daarna een groepje Rood ontstaan. De Chainleiding had de touwtjes kennelijk in handen genomen. Mooi strandtheater was dat ook. Geleidelijk waaierde de Rode groep bij de branding Noord-Zuid uit in een rij schakels voor de Chain.

Dat was hét moment om mijn stand te verlaten. En bij de schakels gekomen legde ik mijn eigen cape-Rood nog eens uit aan één van de twee Chain-regisseurs.

14:00 was het zover: de handen ineem en de keten zover het oog reikte. Er golfdem nog een paar waves door de keten en er was tot slot een applaus dat tevens een mooi einde van de Chain betekende.

14:30 liep ik weer terug naar mijn ligfietsstand en vroeg daar aan terugkerende Rode schakels wat ze van de Chain gevonden hadden. Voor de meesten was de actie zeer geslaagd. De keten was dan wel niet compleet langs de hele kust, maar het stuk bij Egmond mocht er zijn. Een enkeling mopperde wat over de onderbrekingen en weet het aan 'de communicatie'. Maar de meerderheid was toch wel van mening dat het hele strand hier niet van weg had kunnen kijken en dat die poging tot aansluiting geslaagd was.

15:00 brak ik mijn stand af, borg alles achterop de ligfiets, beende liggend op de fietscape met stopRode Fossil Power nog steeds om- over het grote volle terras op het Egmond aan Zeese plein en cycelde vervolgens naar Galerie de Kapberg in Egmond aan de Hoef. Daar sprak ik met de maakster van wat ik daar het mooiste kunstwerk van de expositie vond: een tere vlinder op de top van een wijsvinger die omhoog wees. Die eco-kwetsbaarheid kon niet fragieler en de vinger wees er waarschuwend op, was mijn interpretatie. De kunstenaars bleek zo'n bescheiden alarm ook in ander werk verwerkt te hebben.

Daarna fietste ik terug naar Heiloo en bleef bij de Witte Kerk wachten totdat het concert van het ensemble TAMUZ was afgelopen. Dat had ik natuurlijk laten schieten voor de Chain. En wat schetst mijn verbazing? Een van de concertbezoekers had een Rood shirt aan! Hij was eerst naar de Chain geweest en kon toen nog net het concert meepikken. Het was warempel ook nog een dubbele collega medicus/hoornist. (We waren beiden ooit ingevallen in het Alkmaars Symfonie Orkest.) Nu stond hij er het ensemble uit te foeteren voor een niet authentieke uitvoering van het strijkkwintet in C van Franz Schubert ...

Zo zie je maar dat er meerdere variaties op het XR thema mogelijk zijn als het om een Klimaatdemonstratie gaat.

Hans de Man, Heiloo